

Mijn column nummer 108

Droog, droger, droogst

Op 10 april 2002 heeft de Tweede Kamer het nieuwe bodemsaneringsbeleid vastgesteld. Het was in alle opzichten een droge bijeenkomst.

Het nieuwe bodemsaneringsbeleid geldt alleen voor de verontreinigde droge bodem, ook wel de landbodem genoemd. Voor de waterbodem komt het beleid nog. Het is te hopen dat dit 'natte beleid' met enige voortvarendheid tot stand komt. Nu het Tienjarensценario voor de waterbodem er ligt, kan dat geen moeilijke opgave zijn. Uitgangspunt is natuurlijk dat het beleid voor de waterbodem zeer nauw wordt afgestemd met dat voor de landbodem. Als dat niet gebeurt, kun je een gebiedsgerichte aanpak wel schudden.

De meest opvallende uitspraak kwam van het Tweede Kamerlid mevrouw Van Gent van GroenLinks. Zij meldde heel droog dat haar partij nog steeds het principe van de multifunctionaliteit aanhangt. Is er dan geen enkele bodemsaneerder actief binnen die partij?

Tijdens de zitting tikte de toenmalige minister Pronk maar liefst drie glazen chocomel achterover.

Ook de voorzitter, de Kamerleden, de griffier en de ondersteuning biedende ambtenaren werden met regelmaat van drinken voorzien. Het publiek op de tribune zat echter op een droogje. Het

Haagse kopje koffie is landelijk bekend. Maar zelfs dat zat er niet in. Een van de aanwezigen moest zich zelfs als journalist voordoen om in de perskamer nog wat vocht te kunnen bemachtigen.

Het wordt tijd dat de nieuwe voorzitter ingrijpt. Mijnheer Weisglas: neem de mensen op de publieke tribune serieus. Laat merken dat u hun aanwezigheid waardeert. Voorzie hen van drank!